

nesker, fordi man ikke ønsker at skabe nogen Tilbøjelighed til at undlade at arbejde, naar Evnen er til Stede, ved at yde Statsunderstøttelse over en lav Sko, mener jeg paa den anden Side, at det er urimeligt og urigtigt at straffe Folk, der komme til Skade, derved, at man yder dem en Understøttelse, som fratager dem deres almindelige borgerlige Rettigheder. Samfundet har altsaa erkendt sin Pligt til at understøtte; det næste Skridt, det altsaa drejer sig om, er, at man fratager denne Understøttelse den nedværdigende Karakter, den nu har. Saaledes er det gaaet med en Række Opgaver, som Samfundet ikke tidligere har betragtet som sig vedkommende. Man har efterhaanden maattet tage dem op til Løsning, fordi man har anset det for naturligt og rigtigt, og det tror jeg ogsaa vil være Tilfældet for det her foreliggende Spørgsmaals Vedkommende. Men et Lovforslag om Ulykkesforsikring af Landarbejdere løser ikke Spørgsmaalet fuldt ud; der er en Del andre Personer, der bør medtages, og det medtager f. Eks. hverken Søfart eller specielt Fiskere. Vi have jo her i Landet en forholdsvis stor og fattig Fiskerbefolkning. Ganske vist maa man erkende, at den til Tider bliver hjulpen i Tilfælde af Ulykker, naar disse ere af et tilstrækkelig stort Omfang, men det turde være, at man snart er naaet saa vidt, som det er gør ligt at naa i den Retning, idet der ganske naturlig efterhaanden opstaar visse Betænkeligheder for den private Godgørenhed ved at skyde store Summer sammen, som ikke altid synes at blive administrerede, og som maaske vanskelig kunne administreres saaledes, som Giverne ønske. Man kan ganske sikkert ikke vente, at den store Fiskerbefolkning kan yde noget Bidrag til Understøttelse, thi selv om denne Befolkning optræder som et stort Flertal af selvstændige næringsdrivende, ere dens Kaar dog saa ublide og de Forhold, under hvilke denne Befolkning arbejder, saa vanskelige, at det er mere end rimeligt, at der bliver taget Hensyn dertil, naar der er Tale om at sikre netop denne Klasse af Befolkningen mod Ulykkestilfælde. Jeg kan imidlertid kun være glad ved, at man fra anden Side siger, at man ønsker at udvide Ulykkesforsikringen. Her foreligger nu et Forslag for os, og det kan maaske danne en Indledning. Der er bebudet et Forslag til, og vi have haft to om almindelig Ulykkesforsikring. Det synes altsaa, at vi kunne faa en hel Mangfoldighed af Forslag, og der er jo heller ikke noget ondt i, om vi

her have mange Forslag, selv om man ingen har andre Steder. Det behøver jo ikke at betyde, at vi ere bagefter, men at vi dog een Gang ere komne foran paa den rigtige Vej. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til fremtidig velvillig Behandling.

Wulff: Ogsaa for mit Vedkommende er det ikke nødvendigt at komme vidtløftig ind paa dette Forslag, fordi jeg havde Lejlighed til at udtale mig om det, da det forelaa som Ændringsforslag til det nu vedtagne Lovforslag om Ulykkesforsikring for visse Virksomheder. For mit eget Vedkommende er det jo givet, at jeg maa betragte det som i høj Grad ønskeligt at komme til en Udvidelse af Forsikringslovgivningen, saaledes at den kommer til at omfatte alle Arbejdere eller saa vidt muligt alle Borgere uden Hensyn til, hvilket Erhverv de høre ind under. Jeg har i saa Henseende en anden Opfattelse end det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), idet jeg netop betragter det som en Statsopgave at drage Omsorg for tilskadekomnes Forsørgelse. Men naar det drejer sig om det Forslag, som her foreligger, saa er det klart — og jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde forleden — at til en Lovgivning paa et Grundlag som dette kan jeg ikke gaa med, da der er givet en Lov paa et ganske andet Grundlag for andre Erhverv i Landet. Naar jeg har modsat mig den Lov, som er vedtagen, saa var det vel for en Del, fordi jeg ikke syntes, at det Princip, hvorpaa den var bygget, var heldigt; men jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg dog vilde have kunnet gaa med dertil, naar Landets forskellige Erhverv bleve behandlede ens. Ganske paa samme Maade som jeg ikke vilde kunne gaa med til en Undtagelseslovgivning eller nogen anden Behandling af Landbrug eller Søfart end noget som helst andet Erhverv i Landet — ganske paa samme Maade kan jeg heller ikke gaa med til, at de industrielle Erhverv blive behandlede paa anden Maade end de øvrige Erhverv, og allermindst saaledes, at det Tilfælde fremkommer, som jeg før har paapeget, at de Borgere i en By eller et Sogn, som drive industrielt Erhverv, blive dobbelt beskattede, først ved selv at afholde Udgifterne til deres egen Ulykkesforsikring og dernæst gennem Skatterne at yde Bidrag til den deres Erhverv uvedkommende Ulykkesforsikring. Det er det Standpunkt, jeg vil blive nødt til at staa paa fremdeles, og det Standpunkt, jeg finder, man nødvendigvis maa staa paa,